

Dinsizler, İnsanların En “Densiz”^[1]leridir,

“Densiz”lerin En “Den’i”si^[2] ise

İMAN VE İSLAM DÜŞMANI FELSEFECİLERDİR!

□□□□□□□□

CHP eski Genel Başkanı Altan Öymen’in kardeşi olan ve 1987’de bu dünyadan ayrılan Örsan Öymen’in oğlu olan ve aynı adı taşıyan **Örsan K. Öymen**, 20 Eylül 2021 tarihli Cumhuriyet gazetesinde;
“Laiklik ve Milliyetçilik” başlıklı bir yazı yayınlamıştı.

“Bu anlamda Atatürk’ün milliyetçilik ilkesini, milletçilik veya ulusçuluk kavramıyla açıklamak daha doğru olur. Çünkü dünyada milliyetçiliği ırk ve etnik kimlik üzerinden tanımlayan birçok akım da bulunmaktadır. Bu bağlamda, laiklik ve ulusçuluk birbirini tamamlayan kavramlardır. Laiklik, dinin; devlet, siyaset, hukuk ve eğitim işlerine müdahale etmemesini, bu alanları baskı altına almamasını, dinin bireysel ve öznel bir çerçeveye sınırlandırılmasını öngörür...”

Necmettin Erbakan’ın liderliğindeki Milli Selamet Partisi’nin ve Refah Partisi’nin gündeme getirdiği ‘Milli Görüş’ kavramı da kendi içinde büyük bir çelişki barındırmaktadır. Çünkü laiklik karşıtı bir hareketin milli olması, tanımı ve özü gereği olanaklı değildir. Laiklik karşıtı bir hareket olsa olsa ‘Ümmetçi Görüş’ olarak adlandırılabilir. Atatürk ‘milli’ kavramını her zaman, dini bağlamdan bağımsız bir biçimde kullanmıştır.” şeklinde, kendi uydurması yalanlarını ve yalama olmuş saplantı ve safsatalarını Atatürk’ün anlayışı ve amacı

**gibi gösterme sahtekârlığına ve çok çığ ve çirkin bir
Kemalizm istismarcılığına
soyunmuşlardır.**

Bizim İslam inancımıza ve insanlık anlayışımıza göre; elbette herkesin hem *inanma* hem de *in anmama* hakkı ve hürriyeti vardır, bu insanların kendi tercihleri kapsamındadır. Ancak; insanları ve oluşumları, hakaret ve husumet kastıyla *"Ümmetçi, Dinci, Köktendinci, Gerici"* diye yaftalamak, asla bir hak değil haksızlıktır, hatta ahlâksızlıktır!.. Ama maalesef Örsan K. Öymen ne hikmettir ki kendi hesabına ve taraftarları adına, asıl açıklaması gereken noktaları kıyıda köşeden yakalayıp adeta tekerleme söyler gibi *"ümmetçi, dinci, köktendinci"* diye inançlı halkımızı horlamaya ve Yüce İslam'a hakaret yağdırmaya çalışmışlardır. Oysa "bilim adamı" vasfı ile konuşurken itham etmek ile ispat etmek arasındaki farkı gözetip öyle davranılması daha uygun ve uygarca bir yaklaşımdır. Zira *"Milli Görüş nedir?"* sorusuna dahi gelmeden, ilk olarak M. K. Atatürk'ün milliyetçilik konusunda ne düşündüğünü kulaktan dolma değil bizzat kendisinden dinlemeden ortaya konulan ifadeler her şeyden önce onun aziz hatırasına saygısızlıktır ve kendi cehaletine bilimsellik etiketi sarma fırsatçılığıdır. İşte Atatürk'ün Milliyetçilik Anlayışı:

"Mustafa Kemal Paşa:

- Efendiler, meselenin bir daha tekerrür etmemesi ricasıyla bir iki noktayı arz etmek isterim: Burada maksud olan ve Meclis-i âlinizi teşkil eden zevat yalnız Türk değildir, yalnız Çerkes değildir, yalnız Kürd değildir, yalnız Laz değildir. Fakat hepsinden mürekkep (tamamından meydana gelmiş) anasır-ı İslamiye'dir, samimî bir mecmuadır. Binaenaleyh, bu heyet-i âliyenin temsil ettiği; hukukunu, hayatını, şerefini kurtarmak için azmettiği emeller, yalnız bir unsur-ı İslâm'a münhasır değildir. Anasır-ı İslamiye'den mürekkep bir kitleye (çeşitli kökenlerden oluşan bir İslam topluluğuna) aittir. Bunun böyle olduğunu hepimiz biliriz. Hep kabul ettiğimiz esaslardan birisi ve belki birincisi olan hudut meselesi tayin ve tespit edilirken, hudud-i millîmiz İskenderun'un cenubundan geçer, şarka doğru uzanarak Musul'u, Süleymaniye'yi, Kerkük'ü ihtiva eder. İşte hudud-ı millîmiz budur dedik! Hâlbuki Kerkük şimalinde Türk olduğu gibi, Kürd de vardır. Biz onları tefrik etmedik. Binaenaleyh, muhafaza ve müdafaası ile iştigal ettiğimiz millet, bittabi bu unsurdan ibaret değildir. Muhtelif anasır-ı İslamiye'den mürekkeptir. Bu mecmuayı teşkil eden her bir unsur-ı İslâm, bizim kardeşimiz ve menafii tamamıyla

müşterek olan vatandaşımızdır. Ve yine kabul ettiğimiz esasatın ilk satırlarında, bu muhtelif anasır-ı İslamiye ki: Vatandaşlıklar, yekdiğerine karşı hürmet-i mütekaribe ile riayetkârdırlar ve yekdiğerinin her türlü hukukuna; ırkî, ictimai, coğrafî hukukuna daima riayetkâr olduğunu tekrar te'yid ettik ve cümlemiz bugün samimiyetle kabul ettik. (Milletimizi oluşturan bütün Müslüman unsurlar, birbirlerinin kökenine, sosyal statüsüne ve coğrafi bölgesine, her türlü hak ve hukuk ölçülerine karşılıklı saygılı ve sahip çıkıcı eşit vatandaşlardır.) Binaenaleyh menafimiz müşterektir. (Bu nedenle, çıkarlarımız hak ve sorumluluklarımız ortakır.) Tahsiline azmettiğimiz vahdet, yalnız Türk değil, yalnız Çerkes değil, hepsinden memzuc bir unsur-ı İslâm'dır. (Yani, oluşturmaya çalıştığımız milli birlik sadece Türklerden, Çerkeslerden değil, bütün Müslüman kökenlerden meydana gelip kaynaşmış bir İslam cemiyetidir.) Bunun böyle telâkkisini (bilinmesine) ve sui tefehümata (kötü ve yanlış algılamalara) meydan verilmemesini rica ediyorum. (Alkışlar)" (Büyük Millet Meclisi zabıtları, 1 Mayıs 1920)

Mustafa Kemal Atatürk, 01 Mayıs 1920'de TBMM'de yaptığı kısa ve tarihi konuşmasında tam 7 (yedi) defa, Aziz Milletimizin "Anasır-ı İslamiye"den, yani Müslümanlık bağıyla kaynaşan farklı kökenlerden meydana geldiğini ısrarla vurgulayarak, milliyetçilik konusundaki temel dayanağını ortaya koymuşlardır. Bu nedenle bizim; Moiz Kohen-Tekinalp hahamından, inkârcı karanlık kafalardan ve sizin gibi safsatıcı takımından Milliyetçilik dersi almamıza, Atatürk ihtiyaç bırakmamıştır. Elbette devletimizin; bu cennet ülkemizi fethedip bize vatan yapan, Cumhuriyetimizi kuran ve halkımızın büyük çoğunluğunu oluşturan Türk sıfatıyla tanınması ve anılması da doğaldır, bundan gocunanların ise marazlı maksatları vardır. Yurdumuza "Türkiye"

denilmesinden bile gıcık alan kancıkların, ağızlarından "Kürdistan"

kelimesini hiç düşürmemeleri, bunların bozuk niyetini ve tıynetini ortaya koymaktadır. Artık sağa-sola kaytarmaya çalışmamalıdır: Ölçü İslam'sa, Ayet ve Hadislerin buyrukları açıktır. Örnek Atatürk'se; işte, Meclis kürsüsünden aktardığı ve resmi zabıtlarda aynen saklanan kanaatleri bunlardır. Bu konuda haksız, hatta ahlâksız bir tavırla bize sataşanların; hiçbir ilmi ve vicdani dayanakları bulunmamaktadır.[3]

Evet, Aziz Atatürk'ün milliyetçilik anlayışı bu esaslara dayanmaktadır. Bu tarif üzerinden ele alındığında, Merhum Necmettin Erbakan Hocamızın meşhur Milli Görüş tarifinde de aynı gerçekler vurgulanmaktadır: "Herhangi bir kimse: Malazgirt'te inanın şahlanışını yaşamadan; Kosova'da, Niğbolu'da bir kılıç olup parlamadan; Ulubatlı Hasan olup İstanbul'u fethetmeden, Sultan Fatih olup atını denize sürmeden; Kanuni olup, şanlı ordularıyla Avrupa'nın içine yürümeden; Seyit Çavuş olup, 250 kiloluk mermiyi 'ya Allah!' diyerek top namlusuna sürmeden; bir insan, SAKARYA'NIN SİPERLERİNE GİRMEYEN; ve Kıbrıs'ta düşman tahkimatının arasından geçmeden, Milli Görüş'ün ne olduğunu anlayamaz."

sözleri,

a. Hem Sakarya Meydan Muharebesi'nin tarihimizin en önemli zaferlerinden birisi olduğunu belirtmektedir.

b. Bu şanlı mücadelenin, tamamen Milli ve şerefli olduğunu vurgulayıp övmektedir.

c. Ve tabii dolayısıyla, Sakarya zaferinin komutanı Mustafa Kemal Atatürk'ü de sahiplenip Milli Görüş'e dâhil etmektedir.

Çünkü Erbakan; Kurtuluş Savaşı'nı, Milletimizin bin yıllık mayasını oluşturan Milli Görüş'ün yeni bir şahlanışı olarak değerlendirmektedir.

Sizin asılsız ithamlar ve bir sürü yaftalar ile kaleme aldığınız ve yetmezmiş gibi sürekli tekrarladığınız "*köktendinci, dinci*" gibi ifadeleriniz; aşağılamak kastından daha başka bir amaca hizmet ettiği sırtmaktadır. Yerli-Milli havasını atarken, "*insanların yurt dışında eğitim almalarını bile emperyalist uşağı*"

olmaya sebep görürken, bir yandan kendi isminizin altında gururla New York etiketini yapıştırmaktan geri durmamışsınız. Anti-emperyalist takılırken, sizin takımın emperyalistlerle sarmaş dolaş hallerine, onlardan icazet alıp iktidara talip olma gayretlerine ne hikmetse suskun kalmışsınız. Önerim; siz de iktidar gibi bir haber kanalı kurun, adı da "c haber" olsun, siz de kendi uydurduğunuz gerçeklerinizi(!) taraftarlarınıza yutturun. Ama sizin hayal dünyanıza ve felsefi safsatalarınıza sığmayacak gerçekleri karalamaktan, istismarcılıktan ve iftira atmaktan uzak durun. Sizin hepiniz Erbakan'ın zekâtı (kırkta biri) kadar memleketi düşünecek olsaydınız, ortak bir kelime bulur konuşurduk. Ancak ne yazık ki, çifte standarda dayalı ahlâkınız yüzünden; değişmeyen tek doğrunuz, 'saptırma' olduğundan çok da konuşacak bir şeyiniz yoktur. Pek tabii olarak cevap hakkımız da saklıdır.

Aralarında *Onur Öymen* gibi değerli ve erdemli şahsiyetlerin de bulunduğu, malum ve meşhur bir aileden olan bu *Örsan Kunter Öymen "Felsefi yaklaşım"*

altında dinsizliği ve İslam dışı düşünceleri yayma çabasındadır. Bu yakışıksız yaklaşımın altında, İslam'ı çağ dışılıkla, Müslümanları ise bağnazlıkla suçlama niyeti sırtmaktadır ve tabii saçmalamaktadır. Ve hele, Atatürk'ün vefatından sonra kasıtlı olarak yozlaştırılan ve

İslam düşmanlığı şeklinde uygulanan yanlış LAİKLİK anlayışı, Türkiye'nin bugünkü ekonomik, siyasi, sosyal ve ahlâki dejenerasyonunun asıl sebebi iken, tutup bütün bu olumsuz sonuçlardan dolayı; 80 yıldır hiçbir etkinlik ve yetkinliği bulunmayan, sadece seçimlerde siyasilerin istismar aracı olarak yararlanılan İSLAM DİNİNİ suçlu ve sorumlu tutmak; utanmazlığın ve sahtekârlığın daniskasıdır.

Bu Örsan K. Öymen “*Tanrı Var mıdır?*” kitabınının 12 ve 13. sayfalarında gerçek bilgiler ve doğru varsayımlarmış gibi şu safsataları sıralamaktadır:

□

“Öte yanda, Hume, Nietzsche, Marx, Sartre, Russell gibi filozoflar ateist ve/veya agnostik kuramlar geliştirerek, Tanrı kavramını ve dini reddetmişlerdir. Felsefe'nin önemi de bu çoğulculuğundan ve diyalektik yapısından kaynaklanmaktadır. Felsefe kendisini Tevrat'ın, İncil'in, Kur'an'ın ayetlerine sıkıştırılmaz. Bırakın ateist ve agnostik filozofları, teist filozoflar bile bunu yapmazlar, ayetlerin ötesine geçerek, kendi akıl yürütmelerini ortaya koyarlar. Çünkü din kitaplarına referans yapılarak Felsefe yapılmaz. Filozof, hahamdan, papazdan ve imamdan farklı konumda bir kişidir. Felsefe açısından, bir şeyin gerçekliği, onun Tevrat'ta, İncil'de, Kur'an'da yazılmış olmasından kaynaklanamaz.

Dinci despotizm ve dogmatizm vesayetinin yaşandığı Türkiye'de, din derslerinin neredeyse her yıl zorunlu olması, Felsefe derslerinin ise sadece bir yıl zorunlu olmasının nedeni de budur. Çünkü iktidarlar her zaman Felsefe'den ve sorgulanmaktan korkmuşlardır. Bu çarpık eğitim sistemine bağlı olarak, Türkiye'deki sözde aydınlar da Felsefe ile ilgilenmedikleri için, Tanrı ve din konusu sözde entelektüel ortamlarda bile adeta bir tabu haline dönüşmüştür. Sözde aydınların bu korkaklığı nedeniyle de, *dinci despotizm ve dogmatizm Türkiye'de mutlak egemenliğini* ilan etmiştir. Örneğin, Türkiye'de medyadaki ve akademideki sözde aydınlar, Hume, Nietzsche ve Marx'ın din konusundaki kuramlarını biliyorlar mı? Bilmiyorlarsa öğrenmeye çalışıyorlar mı? Öğreniyorlarsa bu konuda ne düşünüyorlar?

Hume; deneyimlerden bağımsız olarak bilgi ve varlık adına bir şeyin ortaya konamayacağını, bu bağlamda nedensellik ilkesinin de Teoloji'de ve dinde geçerli olamayacağını, çünkü nedensellik ilkesinin zihinde, belli olayların birleşikliğinin sürekli deneyim edilmesiyle oluştuğunu, *bir ilk neden olarak sözde Tanrı'nın ise deneyim kapsamının dışında olduğunu, Tanrı'nın var olduğunun ve her şeyin nedeni olduğunun söylenemeyeceğini, Tanrı'nın var olup olmadığının bilinemeyeceğini, bilginin matematiksel ve olgusal önermelerle sınırlı olduğunu, Tanrı'nın antropomorfik bir kurgu olduğunu,* Tanrı'ya yönelik iman temelli bir inanç

geliştirilebileceğini, ancak imanın da akla ve deneyime aykırı olduğunu, bilge bir insanın da akla ve deneyime uygun inançlar geliştirmesi gerektiğini söyler.

Nietzsche; *bazı insanların güç, iktidar, güvenlik, mutluluk gibi istençler ve dürtüler nedeniyle 'Tanrı' adı verilen bir kurgu oluşturduklarını,* ancak bunun özgür ruh anlayışına aykırı olduğunu, dinlerin dayattığı ahlâk ve yaşam anlayışının sürü ahlâkı ve yaşamı olduğunu, özgür ve güçlü bir ruhun, kendi değerlerini kendisinin yaratması gerektiğini, tektanrı ve mutlakçı dinlerin bir çöküşün ve yozlaşmanın göstergesi olduğunu, dinlerin aşılması gerektiğini söyler.

Marx; *dinin halkın afyonu olduğunu, dinin bir mutluluk vaadiyle ve kalpsiz dünyanın duygusu, ruhsuz koşulların ruhu olarak ortaya çıktığını, ancak bu mutluluğun hayali bir mutluluk olduğunu, dinin, metafizik yapısı nedeniyle eşitsizliklerin ekonomik temellerini çözümlenemediğini, din özgürlüğü elde etmek değil, dinden özgürleşmek gerektiğini, kapitalizmin komünizm, dinin de ateizm ile aşılması gerektiğini, ancak kapitalizm sorununun çözülmesinin öncelikli bir sorun olduğunu, kapitalizm sorunu çözülünce, din sorununun da çözüleceğini ve komünist düzende dine ihtiyaç duyulmayacağını söyler. Sadece iktidarların değil, sahte-aydınların da korktuğu düşünceler işte bunlardır!"[4] diyen, daha doğrusu geveleyen Örsan K. Öymen'e hatırlatalım:*

Canlıların Temel Taşı: Hücredeki Kanıtlar, Allah'ın Varlığını İspatlamaktadır!

Şu mükemmel ve muhteşem *Kâinatın* değil, *Tabiatın* değil, bütün *mevcudatın* değil, harika bir sanat eseri ve fabrika misali bir *insanın* değil, sadece; tüm canlıların temel yapı taşı olan bir tek HÜCRE'nin ve DNA moleküllerinin dahi öyle tesadüfen ve kendiliğinden oluştuğunu söyleyenlere, "merkep" bile diyemeyiz çünkü eşekler gücenir!..

İnsan kendi vücudundaki organlarda, sistemlerde her saniye işleyen kusursuz mekanizmadan yeni yeni haberdar olmaya başlamıştır. Bütün bu sistemin temelini oluşturan hücre ise ismini, 1665'te Robert Hook tarafından keşfinden sonra tanımladığı Latince "küçük oda" anlamına gelen "cel" kelimesinden almıştır. Hücreye bu ismin verilmesi tesadüf değildir. Bu keşfi yapan bilim adamı

Yazar Veysel UZUN
25 Nisan 2022

henüz tam farkında olmasa da, canlılığımızın temel taşı olan tüm faaliyetler bu küçük, hem de çok küçük odada gerçekleşmektedir. Hücrenin keşfinden uzun bir zaman geçmesine rağmen hücrelerin özelliklerinin öğrenilmesi ise ancak son birkaç on yıla dayanır. Başlangıçta küçük bir oda şeklinde tanımlanan bu hücrelerden bazıları o kadar küçüktür ki bunların bir milyon tanesi bir araya gelse ancak bir iğne ucu kadar yer kaplar.

Ancak, bu küçüklüğüne rağmen hücre, bilim dünyasının ortak kanaatiyle, insanoğlunun bugüne kadar karşılaştığı en kompleks yapı ünvanını korumaktadır.

Hücrenin temelindeki atomların, atomların içindeki proton ve nötronların ve bunların da içindeki kuarkların mekanizmalarındaki üstün sistem ise, inançlı olsun ya da olmasın herkesi hayrete düşürecek kadar mükemmeldir. Bilim dünyası, canlı hücrenin insanoğlunun karşılaştığı en kompleks yapı olduğu yönünde ortak bir görüşe sahiptir. Bir benzetmeye göre, bağımsız yaşayabilme özelliğine sahip en basit canlı organizma olan bir

prokaryot bakteri hücresi

bile öyle bir minyatür karmaşıklığa sahiptir ki, uzay mekiği bunun yanında çok daha geri bir teknoloji ürünü olarak kalır. Hücre ile ilgili bilgilerimiz çok sınırlı sayıdadır. Aşağıda inceleyeceğimiz bilgiler sadece küçücük bir hücrenin bile başlı başına inanılması güç birer mucize niteliğinde olduğunu göstermektedir.

En Küçük Canlı Varlık: Hücre Yapısı Bir Harikadır!

Yalnızca insan değil, bütün canlılar hücre denilen mikroskobik canlıların bir araya gelmesinden oluşurlar. İnsan vücudunda 100 trilyondan fazla hücre bulunması ne kadar küçük varlıklar oldukları konusunda bize bilgi verebilir. Bu olağanüstü küçüklükteki hücre, şaşırtıcı şekilde kompleks bir yapıya sahiptir. Hücredeki üretim sistemini, dünyada henüz benzeri tesis edilememiş, son derece ileri teknolojiyle çalışan hayali bir fabrikaya benzetebiliriz. Evet, bir fabrika düşünün. Bu fabrikada çok sayıda gelişmiş birimlerden oluşan ve her birimde farklı teknolojik ürünler üretilen tesislerden oluşan dev bir tesis olsun. Bu fabrikada çalışan personellerin tamamı görevlerini en mükemmel şekilde yerine getiren, benzerlerine ancak bilim-kurgu filmlerinde rastlayabileceğimiz düzeyde gelişmiş üstün nitelikli robot ve bilgisayarlardan meydana gelsin. Bu fabrikada üretilen ürünlerin bir kısmı, fabrikanın çalışmalarını sürdürebilmesi için kendi iç yapısında kullanılırken, bir kısmı ise birbirine monte edilip yeni üretim makineleri yapılsın. Hem ürettiği ürünlerden kendi ihtiyacının fazlasını, hem de yaptığı yeni üretim makinelerini dışarıya göndersin. Aynı zamanda bu dev üretim tesisi, yeryüzünde hiçbir fabrikanın olamayacağı kadar çevreci olsun. Atıklarını kendisi yok edip çevreyi hemen hemen hiç kirletmesin. Üretimde en az sarfiyatı yapıp, en yüksek verimi elde etsin.

İşte hücredeki canlılığı sağlayan faaliyetler de aynı bu mükemmel şekilde dizayn edilmiş hayali fabrikadaki gibi gerçekleşir. Bir canlı hücrenin içinde, tüm yaşamımız boyunca gördüğümüz teknolojik ürünlerin hepsinden çok daha üstün bir 'teknoloji' vardır. Modern ve büyük bir şehir

Yazar Veysel UZUN
25 Nisan 2022

içerisinde hücrenin faaliyetlerini gerçekleştirebilecek yapı ve sistemi içeren, sayısız faaliyeti yürüten bir fabrikayı kurabilmek için kilometrelerce kare alana ihtiyacımız vardır. Ancak ortalama bir hücrenin büyüklüğü bu şehirde, kilometrelerce kare değil, yalnızca milimetrenin 100'de biri kadardır. Hücreleri, canlıların vücudundaki küçük fabrikalar, depolar, nakliye sistemleri ve enerji santralleri içeren fabrikalar olarak düşünebiliriz.

Yapısal olarak canlı ve cansız varlıkların tümünün temelinde de atom ve atomların belli fiziksel ve kimyasal kurallara göre oluşturdukları moleküller bulunduğunu öğrenmiştik. Ancak, **cansız varlıklarda, canlılığın üç temel koşulu olan metabolizma, büyüme ve üreme özelliklerinin bulunmaması, onları canlı varlıklardan ayırır. İşte bu koşulları sağlayan sisteme hücre diyoruz.**

Her biri temelde aynı, özelde farklı trilyonca hücre... Ve bu hücrelerin, eş zamanlı olarak, üstlendikleri görevleri yapabilmesi ile önce dokular, sonra organlar, sonra sistemler, sonra da organizma sayesinde canlılar ortaya çıkmıştır. Bir tek hücremizde meydana gelen bütün olayları laboratuvar ortamında yapabilmek için İstanbul büyüklüğünde bir laboratuvar kurulması gerektiği gerçeğinden yola çıkarak, trilyonlarca hücreye sahip bir insan için ne kadar büyüklükte bir laboratuvar kurulması gerektiğini herhalde tahmin bile edemeyiz. Şimdi bu muhteşem yapıyı tanımaya başlayalım.

Hücredeki Dev Fabrikayı Tesadüflerin Eseri Saymak, Ahmaklıktır!

Hücrede yapılan faaliyetleri yeryüzünde bir tesis kurup uygulama şansımız, gelişmiş teknolojiye rağmen imkânsızdır. Çünkü bunun için birbirine benzemeyen, farklı amaçlarla kullanılan yüzlerce çeşit ürünü aynı anda kusursuz üretebilecek dev bir fabrika kurmamız gerekir. Ama biz hücredeki üretimin mükemmelliğini anlatabilmek için hücreyle benzer özelliklere ve kabiliyetlere sahip bilim-kurgu tarzı bir uçak fabrikası modeli hayal edelim. Ve bu fabrikada hücrede gerçekleşen faaliyetleri uygulamaya çalışalım. Karşımıza şöyle bir işleyiş çıkacaktır:

Uçağın yapıma kararı bilgi işlem merkezine iletilir. Uçağın teknik hesapları, diğer bütün ürünlerin teknik ölçüm ve hesaplarıyla birlikte fabrikanın bilgisayarında kayıtlıdır. Bilgisayar bütün bu hesap ve ölçümleri montaj ve üretim robotlarının anlayabileceği planlara döker. Bu planlar özel bir iletişim sistemiyle montaj robotuna gönderilir. Montaj sistemi titizlikle uçağı yapmaya koyulur. Uçağın her bir parçası, yalnızca o parçadan sorumlu olan uzman tarafından montaj robotuna getirilir ve ilgili yerlere monte edilir. Yapılacak en küçük hata uçağın düşmesine neden olacaktır; ama sistem hata yapmaz. İstisnai olarak hatalı bir ürün üretilirse, bu ürün hassas kontrolörler tarafından anında tespit edilir ve kesinlikle devre dışı bırakılır. Dahası, hatalı ürün, parçalarına ayrılarak bu parçalar yeni üretimlerde tekrar kullanılır. Hiçbir şey israf edilmez. Biz uçak üretimi yapsak da bu fabrika aynı ortamda, yüzlerce uçak, diyaliz makinesi, bilgisayar,

Yazar Veysel UZUN
25 Nisan 2022

otomobil gibi birbirinden farklı ürünleri aynı anda üretebilmektedir. Bu ürünlerin bazılarını kendisi kullanır, bazılarını da dışarı satar. Herhalde yeryüzünde böyle kompleks ve kusursuz bir fabrika sadece bilim-kurgudan öteye geçemeyecektir. Ancak hücredeki organizasyon bu bilim-kurgu örnekten çok daha mükemmeldir. İnsan vücudunda 200.000 tane birbirinden farklı protein çeşidi kullanılır ve bunların hepsi hücrelerde üretilir. Her hücrede bütün proteinlerin yapım planları mevcuttur. Buna karşın, hücre yalnızca kendi içinde kullanacağı ve dışarıya ihraç edeceği proteinlerin bilgisini kendi DNA'sından seçer ve üretimini bu doğrultuda yapar. Üretilen proteinlerin aralarındaki işlevsel farklar ise en az, bir uçakla televizyonun arasındaki fark kadar büyüktür.

Peki, bilim-kurgu olarak bile hayal etmekte zorlandığımız, yeryüzünde inşa etmeye çalışsak, belki bir şehrin alanını kaplayacak kadar büyük bir fabrikanın işlevini yapan hücrenin büyüklüğü ne kadardır? Tekrar hatırlayalım: Gözümüzün önüne, kitap sayfası kalınlığının onda birine sahip, 10 mikrometre çapı olan bir küre getirelim. İşte, hücre olarak adlandırdığımız yaşamın minyatürize formu da böylesine küçük bir hacimde, canlılığın üç temel belirtisi olan metabolizma, büyüme ve çoğalabilme yeteneğini gösterebilmekte ve canlılığını sürdürebilmek için binlerce biyokimyasal tepkimeyi harika bir düzen içinde gerçekleştirebilmektedir. Vücudumuzda bu mikro boyuttaki dev fabrikalardan yaklaşık 100 trilyon adet bulunduğunu da unutmamak gerekir.

İnsan Hücreesindeki Dev Ansiklopedi: DNA

İnsan vücudundaki bütün hücreler başlangıçta tek bir hücrenin bölünerek çoğalmasıyla meydana gelmiştir. Daha en başından, vücudumuzun şu anki yapısı, şekli, tasarımı ve tüm özellikleriyle ilgili her türlü bilgi, bu ilk hücrenin çekirdeğindeki kromozomlarda mevcuttur. Başka bir ifade ile hücrenin çekirdeğinde bulunan DNA, insan vücudu bir yapıya benzetilecek olursa, vücudun en ince ayrıntısına kadar eksiksiz bir plan ve projesidir. **İnsanın anne karnındaki ve doğumundan sonraki gelişmelerin hepsi önceden belirlenmiş plan ve proje çerçevesinde düzenlenir.**

Sadece doğum anındaki özelliklerimiz değil, otuz yaşına geldiğimizde sahip olacağımız boy, renk, kan grubu, yüz şekli gibi bütün özelliklerimiz otuz yıl dokuz ay öncesinden, başlangıç hücremizin çekirdeğinde kodlanmıştır.

Sadece fiziksel özelliklerimiz değil, vücudumuzdaki sistemlerin işleyişi, genetik özelliklerimiz de bu ilk hücrede belirlenmiştir.

İnsanın gelişimindeki bu kusursuz düzenleme Kur'an'ın bir ayetinde şöyle ifade edilmektedir:

“Yoksa insan öyle başiboş ve gayesiz (yaratıldığını; 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını) mı sanmaktadır? (Oysa) Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil

miydi? Sonra bir alak (embriyo) yapıldı, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.'" (Kıyamet Suresi: 36-38)

"DNA" molekülünü, çok büyük fabrikalardaki bilgileri depolayan ve yönetimi sağlayan bilgisayar veya otomasyon sistemine benzetebiliriz. Hücredeki bilgi ve yönetim de, çok sayıda atomun birleşmesinden meydana gelmiş, büyükçe, sarmal şeklinde bir molekül olan DNA tarafından yapılır. Yani dünyanın en ileri ve karmaşık fabrikası olarak kabul edebileceğimiz insan vücudunun inşası için gereken bilgi ve tecrübe DNA'da saklıdır. DNA'da kayıtlı bulunan bu bilgi muazzamdır. Öyle ki, gözle görülmeyen DNA molekülünde tam bir milyon ansiklopedi sayfasını dolduracak miktarda bilgi bulunur. Yani, her bir hücrenin çekirdeğinde, insan vücudunun işlevlerini kontrol etmeye yarayan bir milyon sayfalık bir ansiklopedinin içerebileceği miktarda bilgi kodlanmıştır. Bir benzetme yapmak istersek, dünyanın en büyük ansiklopedilerinden birisi olan 23 ciltlik "Encyclopedia Britannica"nın bile toplam 25 bin sayfası vardır. Bu durumda, karşımıza inanılmaz bir tablo çıkar. Mikroskopik hücrenin içindeki, ondan çok daha küçük bir çekirdekte bulunan bir molekülde, milyonlarca bilgi içeren dünyanın en büyük ansiklopedisinin 40 katı büyüklüğünde bir bilgi deposu saklı durmaktadır. Bu da 920 ciltlik, dünyada başka eşi, benzeri olmayan dev bir ansiklopedi demektir. Yapılan tespitlere göre ise, bu dev ansiklopedi yaklaşık 5 milyar farklı bilgiye sahiptir.

Böyle muazzam bilgi hazinesindeki kapasiteyi anlatmak için şöyle bir örnek vermemiz yeterli olur: **Bugüne kadar yaşamış, gelmiş geçmiş her canlı türünün bütün özellikleri bilgi olarak DNA'ya yüklense toplam DNA hacmi bir çay kaşığının ancak küçük bir kısmını doldururdu. Dahası geriye şu ana kadar yazılmış bütün kitapları saklayabilecek kadar boşluk kalırdı.** İnsanlar modern çağda bilgiyi saklamak için bilgisayarları kullanıyorlar. Bilgisayar teknolojisi ise bugün bütün diğer teknolojilerin başını çeken en ileri teknoloji olarak kabul ediliyor. Bundan 40 yıl önce, oda büyüklüğündeki bir bilgisayarın sahip olabildiği bilgiyi, bugün küçük **"mikroçip"**ler saklayabilmektedir... Ancak şunu hatırlatmalıyız ki, **insan zekâsının asırlardır edindiği bilgi birikimi ve yıllar süren çabaları sonucunda geliştirdiği bu son teknoloji bile, daha tek bir hücre çekirdeğinin bilgi saklama kapasitesinin yakınına ulaşabilmiş değildir.**

Tam bir milyon ansiklopedi sayfasına sığacak kadar geniş bir bilgiyi depolayan DNA vücudumuzda ne kadar yer kaplar? İnsanda (sayıları 100 trilyona varan) **hücrelerin ortalama çapının 10 mikron (mikron=milimetrenin binde biri)** olduğu hatırlanacak olursa, ne kadar küçük bir alandan söz edildiği daha iyi anlaşılır. Bu mucizevi molekül, Allah'ın yaratma sanatındaki mükemmellik ve olağanüstülüğün açık bir kanıtıdır. Öyle ki, yalnızca bu molekülü incelemek ve halen pek azı gün ışığına çıkmış sırlarını araştırmak için özel bir bilim dalı bile kurulmuştur:

"Genetik"

... 21. yüzyılın bilimi olarak kabul edilen Genetik, elindeki her türlü teknolojik olanaklara rağmen

Yazar Veysel UZUN
25 Nisan 2022

DNA'nın esrarını çözme konusunda henüz emekleme safhasındadır. İnsanoğlunun, DNA'nın gizemli ve muhteşem yapısı hakkında bilimsel gelişmelere rağmen henüz ne aşamada olduğunu anlamak için şu örneği vermek yeterli olur herhalde.

İnsan hücresindeki DNA'larda 200.000 civarında gen bulunur.

Bu genler insan vücudunda görev yapan yaklaşık 200.000 civarındaki proteinin kodlarını saklar ve bu proteinlerin üretimini denetler.

Bu 200.000 genin içerdği bilgi, DNA'daki toplam bilginin yalnızca %3'ünü teşkil eder.

Geriye kalan %97'lik bölüm ise günümüzde hâlâ esrarını korumaya devam etmektedir.

Son yıllardaki araştırmalar bu %97'lik karanlık bölümde vücuttaki çok karmaşık faaliyetlerin yönetimini sağlayan mekanizmalar hakkında ve hücrenin varlığını sürdürmesiyle ilgili hayati bilgiler bulunduğunu göstermiştir. Ancak bu konuda bilim insanlarının daha kat edeceği çok yol vardır. Şimdi bu mucize molekülün %3'lük kısmında keşfedebildiğimiz akıllara durgunluk veren yapı ve inanılmaz işleyişini biraz daha ayrıntılı şekilde görelim:

Küçücük bir hücre içerisindeki DNA molekülünde saklı olan ve **günümüzde tespit edebildiğimiz kadarıyla**

bir

milyon ansiklopedi sayfasına sığacak kadar bilgi nasıl depolanmaktadır? Bu bilgi deposu nasıl birbirleriyle iletişim kurmaktadır? Tüm canlılarda olduğu gibi en küçük yapı taşı hücrenin de kendine has bir iletişim dili vardır. Nasıl bizler 29 harften oluşan Türkçe Alfabeti, başka bir deyişle 29 şifre ile haberleşiyorsak, DNA'nın da kendi alfabeti ve şifreleme sistemi vardır. Sadece dört harfli bu

DNA dili, A, T, G ve C harflerinden

oluşur. Her harf,

"nükleotid"

adı verilen dört özel bazdan birini temsil eder. Bu bazların milyonlarcası, anlamlı bir sıralama ile üst üste dizilerek DNA molekülünü oluştururlar. Bu harflerin ikiye katlanarak karşılıklı eşleşerek oluşturdukları basamaklar üst üste eklenerek genleri meydana getirirler. Bu genler insanda, boyun uzunluğu, gözün rengi, burnun, kulağın, kafatasının malzemesi, şekli gibi sayısız özelliği kontrol eder.

Yani tek bir hücrenin DNA'sında vücudumuzdaki 206 kemiğin, 600 kasın, 10.000 işitme siniri ağının, 2 milyon optik sinir ağın, 100 milyar sinir hücresinin, 130 milyar metre uzunluğundaki damarların ve 100 trilyon hücrenin planları şifrelenmiş bir şekilde mevcuttur!..

Her insanın DNA'sındaki harflerin dizilimi farklı farklıdır. Şu ana kadar dünya üzerinde yaşamış milyarlarca insanın tümünün birbirinden farklı olmalarının altında yatan neden de budur. Organların ve uzuvların temel yapı ve işlevleri her insanda aynıdır.

Ancak herkes o kadar ince farklılıklarla o kadar ayrıntılı ve özel yaratılır ki, bütün insanlar tek bir hücrenin bölünmesiyle meydana geldikleri ve aynı temel yapıya sahip oldukları

halde, milyarlarca değişik insan ortaya çıkmıştır.

Matematik bugün DNA'da yazılı bilgilerin oluşumunda tesadüfe yer olmadığını kanıtlamıştır. Değil milyonlarca basamaktan oluşan DNA molekülünün, DNA'yı oluşturan 200.000 genden tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşabilme ihtimali imkânsız tanımının dahi zayıf kaldığı bir kavramdır.

Şu anda okumakta olduğunuz yazıyı düşünün. Harflerin (her harf için farklı bir baskı kalıbı kullanılarak) kendi kendilerine ve rastgele bir araya gelerek böyle bir yazı oluşturdıklarını iddia eden birisine ne gözle bakardınız? Belli ki böyle bir iddiayı son derece mantıksız bulur ve bu yazının mutlaka akıllı ve bilinçli birisi tarafından kaleme alındığını söylerdiniz. İşte DNA'daki durum da bundan hiç farklı değildir. Siz *"hiç hayatınız boyunca yazarı olmayan bir eser gördünüz mü?"* diye bir soru sorulsa cevabınız tabii ki hayır olacaktır. Öyleyse şöyle bir soru aklımıza gelmesi lazımdır: Bir harf bile, bir yazar olmadan oluşmadığına göre, insan hücreesindeki milyarlarca harf nasıl oluşmuştur? Bu harfler nasıl olup da böyle mükemmel ve karmaşık bir bedenin eşsiz planını oluşturacak bir düzende birbirini ardına anlamlı bir şekilde dizilmiştir? El yazısı ile veya bilgisayarda iki satırlık bir yazı ve bir dördümlük şiir yazsak bile kaç defa düzeltme yaptığınızı, kelimelerin yerini değiştirdiğinizi, imla veya noktalama işaretlerini değiştirdiğinizi bir düşünün. Peki, yüz milyon ansiklopedi sayfası yazılırken bu harflerin düzeninde çok ufak bir bozulma olsaydı ne olurdu? Elbette şimdiki halinizden çok farklı ve garip varlık olabilirdiniz. Örneğin kulağınız karnınızda yer alır ya da gözleriniz topuklarınızda bulunabilirdi? Elleriniz sırtınıza yapışmış olarak doğabilir, bir hilkat garibesi olarak yaşam sürebilirdiniz. Şu anda düzgün bir insan olarak yaşam sürdürmenizin sırrı, DNA'larınızda bulunan 46 ciltlik ansiklopedideki milyarlarca harfin

"hatasız"

olarak birbirini ardına dizilmiş olmasındadır. (46 çeşit kromozoma benzetme yapılmıştır.) Elbette bu harflerin kendi şuurları ve iradeleriyle böyle bir dizilimi gerçekleştirmiş olmaları mümkün değildir. Burada harf olarak isimlendirdiğimiz genler, üstün akıl ve sonsuz ilim sahibi Allah'ın yaratmasıyla var olmuştur. Tesadüf kelimesini anlamsız kılan bu olağanüstü dizilim, Allah'ın kusursuz yaratışının bir sonucudur. Bu gerçek Kur'an-ı Kerim'de şu şekilde ifade edilmiştir:

"O Allah ki, Hâlık'tır (her şeyi yaratıp vücuda getirendir), Bârî'dir (her şeyi hiç yoktan ve en güzel bir biçimde kusursuzca var edendir), Musavvir'dir ('şekil ve suret' verendir). En güzel isimler O'na aittir. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. (O'nun şanını yüceltmektedir.) O, Azîz'dir, Hakîm'dir. (O mutlak Üstündür, tam Hüküm ve Hikmet sahibidir.)" (Haşr Suresi: 24)

Hücredeki Akıl: "DNA"yı Yaratan ve Yöneten Allah'tır!

Yazar Veysel UZUN
25 Nisan 2022

Bu durumda şunu kabul etmelisiniz ki, midenizdeki ya da kulağınızdaki herhangi bir hücre sizden kat kat daha bilgili, bu bilgiyi en doğru ve en kusursuz şekilde değerlendirdiği için de sizden çok daha akıllıdır. Peki, bu aklın kaynağı nedir? Nasıl olur da vücudunuzdaki 100 trilyon hücrenin her biri ayrı ayrı böylesine inanılmaz bir akla sahip olabilir? Bunlar sonuçta birer atom yığıdır ve bilinç sahibi değildirler. Tüm elementlerin atomlarını alın, farklı biçimlerde ve sayılarda birbirlerine bağlayın, farklı moleküller oluşturun, yine de akıl elde edemezsiniz. Bu moleküllerin büyük, küçük, basit ya da karmaşık olması da bir şey değiştirmez. Sonuçta, bilinçli olarak bir işi organize edip başaracak bir zihin asla elde edemezsiniz. O zaman nasıl oluyor da, yine aynı şekilde, belli sayıdaki akılsız ve bilinçsiz atomun belli şekillerde dizilmesinden meydana gelmiş DNA ve onunla uyumlu olarak çalışan enzimler bilinçli birçok işler yapıp, hücredeki sayısız karmaşık ve farklı işlemleri kusursuz ve mükemmel olarak organize ediyorlar? Bunun cevabı çok basittir; akıl, bu moleküllerde ya da bunları içinde barındıran hücrede değil, bu molekülleri bu işleri yapacak şekilde programlanmış olarak var edenin kendisindedir. Kısaca akıl eserde değil, o eseri yaratanda bulunur. En gelişmiş bilgisayar bile, onu en ince ayrıntısına dek tasarlayan, onu çalıştıracak programları yazıp ona yükleyen ve kullanan bir akıl ve zekânın ürünüdür. Aynı şekilde, hücre de, içindeki DNA ve RNA'lar da, bu hücrelerden meydana gelen insan da, kendilerini ve yaptıkları işleri yaratanın eserinden başka bir şey değildirler. Eser ne kadar mükemmel, kusursuz ve etkileyici olursa olsun, akıl her zaman o eserin sahibindedir.

Bir gün bir laboratuvarında, masanın üstünde çok gelişmiş bir disket bulsanız ve onu bir bilgisayar yardımıyla okuyup içinde, sizin şahsınıza özel milyarlarca bilgi olduğunu görseniz, aklınıza gelecek ilk soru, **bu bilgilerin kim tarafından ve ne amaçla yazıldığı?** olurdu. Peki, aynı soruyu neden hücre için sormuyoruz? Disket içindeki bilgiler birileri tarafından oraya yazılmış ise, bundan çok daha üstün ve ileri bir teknolojiye sahip olan DNA, kim tarafından en mükemmel şekilde tasarlanıp, yaratılıp, kendisi de ayrı bir mucize olan minicik hücrenin içine özenle yerleştirilmiştir? Hem de binlerce yıl öncesinden günümüze kadar hiçbir özelliğini kaybetmeden. (Disketi yapan ve içine bilgileri yazan insanın beyninin de bu hücrelerden oluştuğunu unutmayalım). Bu satırları okumanız, görmemiz, nefes almanız, düşünmeniz, kısaca var olmanız ve varlığınızı sürdürmeniz için her an görev başında olan bu hücrelerin kim tarafından ve niçin yapıldığını sormaktan daha önemli ne olabilir sizin için?

Sizce hayatta en çok merak etmeniz gereken, bu sorunun cevabı değil midir?

DNA, Tesadüflere, Dinsiz Darwinist Düşüncelere Meydan Okumaktadır!

Matematik bugün DNA'da yazılı bilgilerin oluşumunda tesadüfe yer olmadığını kanıtlamıştır. Değil milyonlarca basamaktan oluşan DNA molekülünün, DNA'yı oluşturan 200.000 genden tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşabilme ihtimali imkânsız tanımının dahi zayıf kaldığı bir durumdur. **Evrimci bir biyolog olan Salisbury** bu imkânsızlıkla ilgili olarak şunları söylemiştir:

Orta büyüklükteki bir protein molekülü, yaklaşık 300 amino asit içerir. Bunu kontrol eden DNA zincirinde ise, yaklaşık 1000 nükleotid bulunacaktır. Bir DNA zincirinde dört çeşit nükleotid bulunduğu hatırlanırsa, 1000 nükleotidlik bir dizi, 4 üzeri 1000 farklı şekilde olabilecektir. Küçük bir logaritma hesabıyla bulunan bu rakam ise, aklın kavrama sınırının çok ötesindedir. Yani ortamda bütün gerekli nükleotidlerin bulunduğunu, bunların aralarında bağlanması için gereken bütün kompleks moleküllerin ve bağlayıcı enzimlerin hepsinin hazır olduğunu farz etsek bile bu nükleotidlerin istenen sırada dizilmesi ihtimali 41000'de 1, diğer bir ifadeyle, 10600'de 1 ihtimal demektir. Kısaca insan vücudundaki ortalama bir proteinin DNA'daki şifresinin şans eseri, kendi kendine oluşma ihtimali, 10'un yanına 620 tane sıfır konularak oluşturulan sayıda 1'dir. Bu astronomik olmanın da ötesindeki sayı ise, pratik olarak "0" ihtimal anlamına gelir. Demek ki böyle bir dizilim ancak akıllı ve şuurlu bir gücün bilgi ve kontrolü altında gerçekleşmiştir.

Francis Crick, DNA'nın yapısını keşfeden biyokimyacı, konu üzerinde yaptığı çalışmalardan dolayı Nobel ödülü almıştır. İlk zamanlarda koyu bir evrimci olan Crick, DNA'nın mucizevi yapısına şahit olduktan sonra yazdığı eserinde bilimsel bir gerçeği şöyle ifade etmiştir: "Bugünkü mevcut bilgilerin ışığında dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda hayat mucizevi bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bunun gerçekleşmesi için çok fazla koşul bir araya getirilmelidir."

Crick'e göre hayat kesinlikle dünya üzerinde tesadüfen var olamazdı. Görüldüğü gibi DNA üzerinde en uzman kişi bile, evrimci olmasına rağmen, yaratılıştaki tesadüfe yer veremiyordu. **"Beş milyar harften oluşan DNA'daki bilgiler, A-T-G-C harflerinin birbiri ardına özel ve anlamlı bir sıra içinde dizilmesi ile oluşur. Ancak bu sıralamada tek bir harf hatasının dahi yapılmaması gerekir. Ansiklopedide yanlış yazılmış bir kelime ya da harf hatası önemsenmez, geçilir. Hatta fark edilmez bile. Buna karşın, DNA'da herhangi bir basamaktaki, örneğin 1 milyar 719 milyon 348 bin 632'nci basamaktaki bir harfin yanlış kodlanması gibi bir hata bile, hücre için, dolayısıyla insan için korkunç sonuçlara yol açar. Mesela çocuklarda görülen lösemi (kan kanseri) hastalığı bu tip bir yanlış kodlanmanın sonucudur."**

İşin aslı, buna "yanlış kodlama" demek cehaletten kaynaklıdır. Çünkü var olan her şey gibi, insanın DNA'sı da Allah tarafından yaratılmıştır ve nadiren de olsa görülebilecek hatalar belli bir hikmet (İlahi amaç) dâhilinde ortaya çıkar. Kanser meydana getiren kodlama bozukluğu, özel olarak yaratılmış bir bozukluktur. İnsana, kendi güçsüzlüğünü, acizliğini göstermek, insanın aslında ne derece hassas dengeler üzerinde yaratıldığını ve bu dengelerdeki en ufak bir bozulmayla başına ne gibi sıkıntılar gelebileceğini hatırlatmak için Allah tarafından özel olarak, belli bir hikmet dâhilinde yaratılmıştır.

DNA'nın Ortaya Çıkardığı Çaresizlik: Mutasyon Yalanı!

Darwin, teorisini ortaya atarken, ne aynı tür içindeki çeşitliliğin nedenini, ne de kendi uydurmalarından biri olan, **"bir türün başka bir türe değiştiği"** iddiasının mantığını açıklayamamıştı. Açıklayamazdı da çünkü Darwin'in DNA'dan haberi yoktu. Darwin ne genetik, ne biyomatematik, ne de mikrobiyoloji biliyordu. Bu bilim dalları Darwin'in yaşadığı dönemde var olmadığından zaten bunları bilmesine de imkân yoktu. O, sahip olduğu imkânlar ile değişik hayvanları kesmiş, iskeletlerindeki benzerliklerden yola çıkarak bilimsel olmayan hayal mahsulü çıkarımlar yapmıştı. Yukarıdaki bilim dalları henüz ortaya çıkmadığından hücre hakkında bir çalışma yapmasına imkân yoktu. Bugün gelişen teknoloji ile insanlar hücrenin sahip olduğu kusursuz ve kompleks mekanizmalardan haberdar oldular. Bunların tesadüfen veya zamanla kendi kendilerine var olamayacakları da anlaşıldı. Zira, bu kompleks sistemin bütün parçaları aynı anda, aynı yerde eksiksiz ve fazlasız olarak ortaya çıkmış olması gerekiyordu. Dahası, sözünü ettiğimiz bu sistem de binlerce farklı alt sistemlerden oluşmaktaydı. Bu durumda, aynı anda, aynı yerde, eksiksiz bir düzenin bir kerede var olmasının tek bir açıklaması vardı:

"Yaratılış"

. Böylelikle insanları, yaratılışı inkâr yoluyla Allah'ın yolundan çevirmek için ortaya atılan evrim teorisinin ne kadar büyük bir yalan olduğu, gelişen bilim ve teknoloji ile bir kez daha ispatlanmış oldu.

Ancak; evrim bilimsel bir gerçek değil, "Yaratılış"ı inkâr etme yanılığısına düşen bütün ideolojilerin dayandıkları uydurma bir temeldi. Bu yüzden de ne pahasına olursa olsun bu yalan sürdürülmeliydi. Çare bir başka yalanda bulundu: "Mutasyon hikâyesi!"

Evrimciler, ilkel türlerin gelişmesinin ve farklı yeni türlerin meydana gelmesinin mutasyonlar sonucunda gerçekleştiğini öne sürdüler. Görüldüğü gibi mutasyonlar hiçbir şekilde canlılardaki çeşitliliğin nedeni olamazlar. DNA'daki kusursuz dizilim ancak özel bir yaratılışın sonucudur. Ve bu yaratılış üstün güç sahibi olan Allah'a aittir. Allah'ın kusursuz yaratışı Kur'an'da şöyle haber verilir:

"Allah, yeryüzünü sizin için bir karar (yaşam ve yerleşim alanı), gökyüzünü (kubbemsi) bir bina kıldı; sizi (mükemmelce) şekillendirip (donattı), suretinizi de en güzel (bir şekil ve özellikte) yaptı ve size güzel-temiz (ve leziz) şeylerden rızık verip (yararlandırdı). İşte sizin Rabbiniz bu (Kâdir ve Kerim olan) Allah'tır. Âlemlerin Rabbi Allah ne Mübarektir (ve Şanı çok Yüce olandır)." (Mü'min Suresi: 64)

“(Ancak müşrikler Allah’ı bırakıp) O’nun dışında, hiçbir şeyi yaratamayan, üstelik kendileri yaratılmış (ve başkalarınınca yapılmış) olan, kendi nefislerine bile ne zarar ne yarar sağlayamayan; öldürmeye, yaşatmaya ve yeniden diriltip-yaymaya güçleri bulunmayan birtakım ilahlar edinmişlerdir.” (Furkan Suresi: 3)

Sonuç: Hücredeki Aklın Kaynağı ALLAH’tır!

Böylece, dev bir uzay gemisinden çok daha kompleks ve harika sistemlere sahip, minyatür bir şaheser olan canlıların yapıtaşı olan hücreyi tanıdık. Hücre içindeki organellerin ve hücrede üretilen enzimlerin, proteinlerin ve diğer maddelerin, kendilerinden beklenmeyecek şuurlu hareketlerinden bir kısmını gözlemledik. İnsan bedenindeki yaklaşık yüz trilyon hücrenin her birinde sergilenen üstün akıl ve bilgiyle ilgili örnekler verdik. Bütün bunları anlatırken hücredeki parçacıkların bilinçlerine ve akıllarına atıfta bulunurken, **"karar verir", "denetler", "düzeltir", "seçer"** gibi ifadeler kullandık. Açık ki, bu fiiller ancak ve ancak bilinç, akıl ve irade sahibi varlıkların gerçekleştirebileceği fiillerdir. Hâlbuki buraya kadar söz konusu olan varlıklar, hiçbir şekilde düşünme, karar verme, akıl etme gibi özelliklere sahip olmayan çeşitli atomlar ve moleküllerden ibarettir. Örneğin, **"bu kitap şunu anlatmak istiyor"** dediğimizde, bellidir ki kastedilen, o kitabın yazarının anlatmak istediğidir. Yoksa bu ifadeden, kitabın bizzat kendisi, sayfaları ve mürekkebiyle, düşünmüş de bir şeyler anlatmak istiyor gibi bir anlam çıkmayacağı açıktır. Böyle bir anlam çıkarmak ise, o kişinin akıl sağlığında ciddi bir bozukluk olduğunun belirtisidir. Hücreler için kullanılan **"bilmek, haberdar olmak"** gibi ifadeler de insan bedeninde gerçekleşen olayları daha iyi vurgulamak içindir. Yoksa akıl sahibi her insanın da takdir edeceği gibi bir hücrenin düşünmesi, iradeye sahip olması ve kararlar vermesi, başka bir organın özelliklerinden haberdar olması, formüller üretebilmesi kesinlikle mümkün değildir.

Yapılan araştırmalara göre ise, hücre DNA’sındaki bu dev ansiklopedinin yaklaşık 5 milyar farklı bilgiye sahip olduğunu söylemiştik. Bu son iki kelimeyi tekrarlayalım; **"bilgiye sahiptir"**... İşte burada durup, ağızımızdan kolayca çıkıveren bu iki kelime üzerinde düşünmemiz gerekir. Bir hücrenin içinde milyarlarca bilgi olduğunu söylemek kolaydır. Ancak bu, hiç de öyle laf arasında söylenip geçilebilecek bir ayrıntı değildir. Çünkü burada sözünü ettiğimiz bir bilgisayar veya kütüphane değil, yalnızca protein, yağ ve su moleküllerinden oluşan, milimetreden 1000 kat daha küçük bir küptür.

Bu küçücük et parçasının içinde, değil milyonlarca bilgi, tek bir bilginin var olması ve onun bu bilgiyi muhafaza etmesi bile son derece hayret verici bir mucizedir.

Yazar Veysel UZUN
25 Nisan 2022

Gözle göremediğimiz, çapı milimetrenin milyarda biri büyüklüğünde olan, atomların yan yana dizilmesiyle oluşmuş bir zincir, acaba böyle bir bilgiye ve hafızaya nasıl sahip olabilir? Bu soruya şunu da ekleyin: Vücudunuzdaki 100 trilyon hücreden her biri bir milyon sayfayı ezberleyebilirken, acaba siz zeki ve şuurlu bir insan olarak hayatınız boyunca kaç ansiklopedi sayfası ezberleyebilirsiniz? Nasıl olur da vücudunuzdaki 100 trilyon hücrenin her biri ayrı ayrı böylesine inanılmaz bir akla sahip olabilir? Bunlar sonuçta birer atom yığınıdır ve bilinç sahibi değildirler. **Tüm elementlerin atomlarını alın, farklı biçimlerde ve sayılarda birbirlerine bağlayın, farklı moleküller oluşturun, yine de akıl elde edemezsiniz.**

Bu moleküllerin büyük, küçük, basit ya da karmaşık olması da bir şey değiştirmez. Sonuçta, bilinçli olarak bir işi organize edip başaracak bir zihin asla elde edemezsiniz.

Hepimiz insanın oluşumuyla ilgili bilgiler öğrenmişizdir. Buna göre ilk başlarda bir et parçası halindeki embriyo zaman içinde şekillenmekte, hücrelerin bir bölümü kolları, bir bölümü iç organları, bir bölümü gözleri vb. oluşturmak üzere ayrılıvermektedir. Her hücre gideceği yeri, hangi organı oluşturacağını, ne kadar çoğalacağını, ne zaman duracağını bilmektedir. Fakat aşağıdaki alıntıda anlatılanlar, bize embriyonun şekillenmesi sırasındaki bir başka hayranlık uyandırıcı bilgiyi vermektedir:

Bir et parçası olan embriyonun çeşitli organlarına ait hücreleri -ortamdaki kalsiyum miktarını azaltarak- ayırsak, daha sonra çeşitli organlara ait bu hücreleri elverişli bir ortamda iyice karıştırsak, bu hücreler tekrar birbirleri ile temas ettiklerinde aynı organa ait hücreler birbirlerini tanırlar ve her organa ait hücreler ayrı kümeler teşkil ederler. Yani hücreleri ilk önce birbirinden ayırıp, sonra tekrar birleştirecek, aynı organı oluşturacak olan hücreler birbirlerini tanıyacak, tekrar birleşeceklerdir. Burada durup düşünün. Hücre dediğimiz varlık proteinlerden, moleküllerden, atomlardan oluşan, milimetrenin yüzde biri büyüklüğünde bir yapıdır. Bu varlığın elleri, kolları, gözleri, kulakları, beyni yoktur. Bu varlığın sizin gibi bir şuuru da yoktur. O halde bu seçimi nasıl yapmaktadır? Ne beyne, ne sinir sistemine, ne de göze, kulağa sahip olmayan bu hücreler birbirlerini nasıl tanımaktadırlar? Çeşitli moleküllerin bir araya gelmesiyle oluşan bu akıl, bilinç sahibi olmayan varlıklar diğer hücreler arasından kendi türünden olan hücreyi nasıl seçebilmektedir? Daha sonradan birlik olup bir organı oluşturacaklarını nereden bilmektedirler? Şuursuz moleküllerin sergiledikleri büyük şuurun kaynağı nedir? Nasıl oluyor da, belli sayıdaki akılsız ve bilinçsiz atomun belli şekillerde dizilmesinden meydana gelmiş DNA ve onunla uyumlu olarak çalışan enzimler bilinçli birçok işler yapıp, hücredeki sayısız karmaşık ve farklı işlemleri kusursuz ve mükemmel olarak organize ediyorlar?

Bir başka dikkat çekici örnek de canlı vücudundaki gereksiz, hatalı veya hastalıklı hücrelerin kendi kendilerini yok etmesidir. Pek çok hücre kendi kendini yok etmek için bir dizi protein üretir. Hücre vücuda yararlı olduğu sürece bu proteini, yani kendi ölüm makinesini durdurur. Hücre hastalanır, kötü huylu hale dönüşür veya organizmanın sağlığını tehdit etmeye başlarsa öldürücü proteinler çözülür, etkin hale gelir ve hücreyi öldürürler. Hücrenin tam zamanında ve

yerinde karar vermesi çok önemlidir. Aksi takdirde, yani ölüm proteinleri, hücre sağlıklı iken harekete geçirildiğinde, vücuttaki sağlıklı hücreler sürekli ölecekler ve bu da canlılığın ölümü ile sonuçlanacaktır. Zararlı ve hastalıklı hücrelerin yaşamaya devam etmeleri ise yine canlılığın ölümü ile sonuçlanabilecektir. Bu durumu tam zamanında fark edip kendini parçalayarak öldüren hücrelerin artıkları ise derhal çevredeki diğer hücreler tarafından yok edilir. Daha da ilginç olan ise ölü hücrelerin hepsinin diğer hücreler tarafından temizlenmemesidir. Bazı ölü hücreler özellikle bırakılır, çünkü bunların vücuttaki görevleri hâlâ bitmemiştir. Örneğin; gözün lensi, deri, tırnak gibi dokular da ölü hücrelerden oluşur ama bunlar beden için gerekli olduğu için yok edilmezler. Hücrelerin, hangi ölü hücreleri yok ederek hangilerini bırakacaklarına karar vermeleri ve bu karara vücuttaki trilyonlarca hücrenin uyum göstermesi, üzerinde düşünülmesi gereken çok önemli bir konudur. Tüm hücreler, canlılığın yaşamını sürdürebilmesi için en ideal şekilde yaratılmışlardır.

Bir hücreye böylesine hayati bir kararı verecek ve uygulayacak şuuru kazandıran nedir? Hangi durumda içinde bulunduğu organizmaya zarar vereceğini öğreten kimdir? Ve bu zararı önlemeyi bu mikroskobik canlıya ilham eden güç kime aittir? Burada anlatılanlardan görüldüğü gibi, tüm hücreler, canlılığın yaşamını sürdürebilmesi için en ideal şekilde programlanmışlardır. O halde bu programın sahibi kimdir?

Bunun cevabı çok basittir; **akıl, bu moleküllerde ya da bunları içinde barındıran hücrede değil, bu molekülleri bu işleri yapacak şekilde programlanmış olarak var edenin kendisindedir. Çünkü hücrelerin insanların sahip olmadığı derecede üstün şuur ve akıl göstererek karar vermesi mümkün değildir.** Bu hücreler var oldukları andan yok olana kadar sabah akşam insanın hizmetine hazırdır. Asla dinlenmez, yorulmaz veya yapması gerekenleri unutmazlar. Burada asıl düşünülmesi gereken konu ise, tüm bu muazzam mekanizmaların insan yaşamındaki her saniye boyunca insanların müdahalesi olmadan, yani

"kendi kendine"

insanın kontrolü dışında çalışmasıdır.

Tüm bunların üstün bir iradeye sahip bir Yaratıcı tarafından var edildiği ve denetiminin de yine aynı üstün Yaratıcı'ya ait olduğu, vicdan sahibi akıllı her kişi için çok açık bir gerçektir. Bu üstün akıl ve şuur, âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir.

Bu olaylar bize tüm kâinata hâkim olan Allah'ın üstün kudretini göstermektedir. Hücreleri bu özelliklerle birlikte yaratan, benzeri olmayan bir ilmin sahibi olan Allah'tır. Allah insanlara kendi bedenlerinde yarattığı bu gibi olağanüstü özelliklerle gücünün sınırsızlığını ispat etmektedir.

Kısaca akıl eserde değil, o eseri yaratanda bulunur. En gelişmiş bilgisayar bile, onu en ince ayrıntısına dek tasarlayan, onu çalıştıracak programları yazıp ona yükleyen ve kullanan bir akıl ve zekânın ürünüdür. Aynı şekilde, hücre de, içindeki DNA ve RNA'lar da, bu hücrelerden meydana gelen insan da, kendilerini ve yaptıkları işleri yaratanın

eserinden başka bir şey değildirler. Eser ne kadar mükemmel, kusursuz ve etkileyici olursa olsun, akıl her zaman o eserin sahibindedir!

Ey Örsan K. Öymen gibi inançsız felsefeciler, haydi cevabınızı bekliyoruz!

Lehigh Üniversitesi'nde biyokimya profesörü olarak çalışan **Michael Behe**, 1996 yılında yayımladığı **"Darwin' in Kara Kutusu: Evrime Biyokimyasal Başkaldırı"** adlı kitabında görmezlikten gelinmeye çalışılan yukarıdaki soruların cevabını şu şekilde vermektedir:

"Hücreyi araştırmak için gerçekleştirilen tüm bu çabalar, çok açık bir biçimde, bağıra bağıra tek bir sonucu veriyordu: TASARIM. Bu sonuç o denli belirgindi ki, bilim tarihindeki en önemli buluşlardan biri olarak görülmeli, sevinç çılgınlıklarına ve büyük kutlamalara yol açmalıydı... Ama hiçbir kutlama yapılmadı, hiçbir sevinç ifade edilmedi. Peki, neden? Neden bilim dünyası, keşfettiği büyük gerçeğe sahip çıkmıyor? Çünkü bilinçli bir tasarımı kabul etmek, ister istemez Allah'ın varlığını kabul etmeyi çağırıştırıyor onlara." (Michael j. Behe – Darwins Black Box: The Biochemical Challenge to s. 232-33)

Bütün bu delillere rağmen hâlâ yaratılışı inkâr eden evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Bu teorinin geçersizliği günümüzde bilimsel olarak sayısız delil ile ispat edilmiştir. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. **Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?**

O
"ilk hücre"
nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana gelmesi, bilinen en temel biyoloji kanunlarına tamamen aykırı bulunan bir aldatmacadır.

Burada dikkatimizi çeken bir konu daha vardır. Araştırmalar göstermiştir ki, hayatın başlaması için yalnızca canlılarda bulunması gereken maddelerin bir araya gelmiş olması yeterli sayılmamaktadır. Yaşam için gerekli tüm proteinleri toplayıp bir deney tüpüne koysak yine de bir canlı elde etmeyi başaramayız. Dolayısıyla, dünyadaki ilk hücrenin, eksiksiz bir biçimde bir anda "oluşmuş" olması gerekmektedir. Kuşkusuz bunun anlamı, hücrenin yaratılmış olmasıdır. Kompleks bir yapının durup dururken, bir anda bir bütün

olarak ortaya çıkması, onun bilinçli bir varlık tarafından yaratıldığının kanıtıdır. Hele hücre kadar karmaşık bir yapıda, bu durum apaçık ortadadır. İşe yarar anlamlı bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimali sıfırken, bu hayali proteinlerin binlerce değişik çeşidinden milyonlarcasının bir araya gelip hücreyi oluşturmasının ne derece imkânsız olduğunu ifade edebilecek bir kelime dahi bulunmamaktadır.

Bu inkâr edilemez gerçek, canlılığın aşama aşama gelişen tesadüfler sonucu oluştuğunu öne süren evrimciler açısından asla açıklanamayacak bir durumdur. İçine düştükleri bu çaresizlik, bu fikri savunan bilim insanları **Fred Hoyle ve Chandra Wickramasinghe** tarafından şöyle itiraf edilmektedir:

“...Hayat tesadüfi bir başlangıca sahip olamaz. Evrende var olan bütün maymunları birer daktilonun başına oturtsanız ve bu maymunlar rastgele daktilonun tuşlarına bassalar, bu maymunlardan birisinin bile Shakespeare'nin bir çalışmasını oluşturmaları kesinlikle imkânsızdır. Hatta pratikte yanlış denemelerin konması için gereken çöp kutularının yetmemesi sebebinden dolayı da bu imkânsızdır. Aynısı canlı maddeler için de doğrudur. Hayatın cansız maddeden kendi kendine oluşma olasılığı için 1 sayısının yanına 40.000 sıfır koyun. İşte hayatın cansız maddeden kendi kendine oluşma olasılığı bu sayıda bir ihtimaldir...”

[1] **Densiz:** Akılsız, asılsız, yakışıksız ve saygısız düşünce ve davranışlar sergileyen.

[2] **Den'i:** Aşağı, bayağı, düşük ve çürük ayarlı.

[3] **Milli Çözüm Dergisi**, <https://www.millicozum.com/mc/subat-2022/muspet-milliyetcilik-yararlidir-irkcilik-ise-zararlidir>

Yazar Veysel UZUN
25 Nisan 2022

[4] Destek yy. Ekim 2018